

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 104 |

פרשת לך תשוב"ג

שבוע של חיים

מתורתנו בנושא השבוע

פרשת לך לך

לך לך מארצך וכו' (יב, א). היינו שצריך כל אחד לראות לעשות הליכה לעצמו לכל דבר שבקדושה הנצרך לו, ולא להיות ח"ו משועבד לשום דבר שבעולם רק לשעבד את עצמו להקב"ה, וכו'. ולא להיות ח"ו עומד רק צריך לילך בכל יום מדרגא לדרגא, ולא יעמוד במדרגה אחת ח"ו וכו' רק האדם מחוייב לילך תמיד מעלה מעלה. זהו כוונת הכתוב 'לך לך מארצך' היינו מהארציות שלך 'וממולדתך' היינו שיש דברים שההולדה מקלקל וכו', רק 'אל הארץ אשר אראך', ואז 'אעשך לגוי גדול'.

(בית אהרן כה:)

ויוצא אותו החוצה וכו' ויאמר לו כה יהיה זרעך (טו, ה) וברש"י הוציאו מחללו של עולם והגביהו למעלה מן הכוכבים. היינו, כל בר ישראל אשר הוא רוצה להתקרב לעבודת השם יתברך ולהתרחק מתאות הגשמיות רח"ל, אזי צריך לצאת ולעלות למעלה מכיפת הרקיע ומדרך הטבע. ויאמר לו כה יהיה זרעך, היינו שהקב"ה אמר לאברהם: כמו שאני הוצאתי אותך עכשיו למעלה מכיפת הרקיע, כה יהיה זרעך, היינו כשירצו גם זרעך להתקרב לעבודתי ולנוס מתאוות רעות, אזי יהיו צריכים גם כן לצאת ולעלות למעלה מכיפת הרקיע.

(בית אהרן מ: יעו"ע ב"א כו טו"ג)

והאמין בה' ויחשבה לו צדקה (טו, ו). פירש הסבא קדישא מסטאלין זי"ע, כאילו נתן להשם יתברך צדקה, וכמו שכתוב תנו עוז לאלקים, שבזה שמאמין בה' נותן לו עוז כביכול.

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

במדרגות התחתונות

בשם הצדיק הקדוש רש"ק: ואציעה שאול - הנך.

(בית אהרן מא, ב)

עיטורי קדוש

עיקר העבודה בימי השפלות

דווקא הזמן שהאדם שרוי בשפל המדריגה בבחי פחות שבפחותים, הוא זמן מסוגל מאד להתעורר בכל עוז ולהאיר את נפשו.

וכך איתא בספר הקדוש בית אהרן (שם), וז"ל: מתי יכולים לראות מעט אור, אז מיה האלט גאר אונטיין עס איז גאר נידעריק (- כשנמצאים למטה מאד, בשפלות גדולה). בשם הצדיק הק' רבי שלמה קארלינער: ואציעה שאול, הנך (תהלים קלט, ח). עכלה"ק.

כי דייקא בזמן שנמצא בשאול, אז יוכל להתחדש ולהתעורר באור השי"ת אשר בקרבו.

אחרי חשכות הלילה מאיר אור הבוקר

עוד איתא בספר הקדוש בית אהרן (מב, ג): עפ"י מאמר הזוה"ק 'נהורא חוורא לא שריא עד דשריא נהורא אוכמא לתתא', כמו שאנו רואים באור הנה, שמלמטה הוא שחור ועל האור השחור שורה אור לבן מלמעלה, והוא עפ"י מה שמוזכר בזוה"ק בכמה מקומות 'קדרותא דצפרא', כי קודם שמאיר היום נחשך ביותר כמו שאנו רואים זה בחושך, ובגוף האדם ג"כ כך, כי אתערותא דלתתא נקרא נהורא אוכמא, כי האדם צריך להתעורר דווקא בעת שנחשך אצלו, כמאמר הכתוב (משלי לא, טו) ותקם בעוד לילה (-עיקר "קימה" שצריך לקום ולהתגבר, היינו דווקא "בעוד לילה" אזי הוא העת לקום. ב"א פא.). וכשמתעורר כראוי אז שריא עליו נהורא חוורא מלעילא.

זה 'קומי אורי' (ישעי' ס, א) נהורא אוכמא דלתתא, כי בא אורך, מוכן להשפיע עליך נהורא חוורא דלעילא. ומהו 'קומי', כי האדם צריך להיות קומה שלימה, וזהו 'קומי אורי', כל הקומה שלך תראה להאיר. עכ"ל.

דברים אלו הם הדרכה לאדם, שצריך להתעורר דווקא בעת שנחשך אצלו. כנועד אשר לכל אחד יש כפעם בפעם מצבים שונים שנראה לו בהם כי בחשוכא שרינן

בגשמיות וברוחניות. והבעל דבר מבעיר זה ההרגשה יותר ויותר וחפץ להפילו לבאר שחת של עצבות ויאוש. אבל אדרבה, בשעה זו צריך האדם להתעורר ולהאיר החושך, כי כל החושך הזה הוא מחסדיו ית' לבעבור כי יוכל להביא לאדם את האור הגדול, כמו שרואים שטרם עלות אור הבוקר נחשך ביותר. ולכן בשעה שיבוא איש ישראל לעבודת השי"ת לתורה ותפלה ויראה לו שהכל נחשך אצלו בחושך אפילה, ואין הוא יכול אפי' לפתוח את פיו בתורה ותפילה ולעשות רצון קונו, ואף מה שלומד ומתפלל הוא בלא חשק וחיות אלא כמצוות אנשים מלומדה, ומרגיש שהחושך סובבו מכל צד - אזי ידע כי הוא זמן מסוגל לגדלות ויתעורר ויתגבר כארי, כמאמר הכתוב ותקם בעוד לילה (ע"פ ארחות אהרן).

כשעולים מתוך השאול משיגים השגות גבוהות

כאשר מתחזקים בעת החשכות וממשיכים בעבודת ה', זוכים להשגות גבוהות. כפי דאיתא בספר הק' בית אהרן (ק"ח, ג), וז"ל: אי אפשר להשיג בחינת הנבואה רק דווקא ע"י "מוריד שאול - ויעל" אחרי כן. ולזה כתיב 'ויהיו לנס, ובני קרח לא מתו', כי אחר שירדו לגיהנם נתבצר להם מקום ועלו והשיגו בחינת הנבואה, וזהו 'ויהיו לנס', לשון עילוי (-נס הוא מלשון הרמה), ע"כ.

ביאור נוסף

ביאור נוסף בדברי רבינו הוא, שאציעה שאול' היינו שהאדם מתנהג בשפלות. כמובא בספר הדרת קודש בשם השרף ר' אורי מסטרעליסק, וכפי הנראה דבר זה אמר בשם רבו הקדוש מקארלין, וז"ל:

"אם אסק שמים שם אתה" - פירוש: אם אלך בגדולות ואחשוב כי "אסק שמים", הלא "שם אתה" - פירוש: השי"ת הוא יותר רחוק ממנו. כי מלת 'שם' מורה על דבר שרחוק ממנו. אמנם "אם אציע שאול" - כי אשפיל את נפשי, ונפשי כעפר לכל תהיה לתחתית הארץ, אז "הנך" - פירוש: מציא אותך קרוב אצלי, עכ"ל.

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הנער המשותק שהבריא

"אמור לי רבי יהודי, האם ליד ביתך גדל צמח פלוני?" בירר הרבי במפתיע. ניסים נדהם, והגה בראשו נמרצות.

"עליך לסלק את אותו צמח ולעקר ממקומו!" הורה הרבי ופסק.

לאחר מכן נטל הרבי דף ועט, והחל רושם בו מרשם רפואי. כשסיים נתן את הפתק לידיו של החסיד ר' חיים שפר, וציווה עליו שילך להזמין בבית המרקחת הקרובה את התרופה עבור הנער. "כשתסיים", הוסיף הרבי ציווי מסתורי נוסף, "קרע נא את המרשם לגזרי גזרים ופזר אותם..."

התרופה ניתנה לניסים, שקיבל על עצמו לקיים את הוראותיו של הרבי, והוא שב לביתו עם שמעון השכוב במשכב הנכים.

כעבור כמה שנים הגיע שוב הרבי אל ארץ הקודש. יהודים רבים מכל הסביבה החלו נוהרים אל עבר הר הכרמל שבחפיה, בו שהה הרבי.

גם ר' חיים שפר עשה את דרכו וטיפס במאמץ במעלה ההר התלול וחד השיפוע. בידי בקבוק יין גדול לכבוד הרבי.

לפתע חש טפיחה קלה על גבו. הוא הסתובב מיד אחורנית, וגילה למולו בחור צעיר. פניו העדינות של הנער היו מוכרות לר' חיים, אך הוא לא הצליח להיזכר מהיכן.

ולפתע - "זה שמעון, הבחור המשותק!!" - הכתה בו ההכרה באחת.

שמעון עמד כעת על שתי רגליו וצעד בעוז ובגבורה. מה גברה ורבתה פליאתו של ר' חיים, כאשר שמעון הציע לו בנדיבות לסייע לו לשאת את הבקבוק הכבד...

וכה סיפר שמעון בעיניים בורקות ובקול שננק מדמעות של רגש: "אחרי שלושה ימים משחזרנו מהביקור אצל הרבי הקדוש וקיימנו כל אשר ציווה, התחלתי מיד להבריא, עד שלבסוף יצאתי מכלל השיתוק ונעשיתי כאחד האדם. ממש נס ופלא! כעת אני בדרכי אל הרבי הקדוש, להודות לו מעומק הלב על הישועה הגדולה. כשהגיעו השניים אל הר הכרמל, מיהרו אל הרבי וסיפרו בהתרגשות על המופת הגלוי. אולם הרבי ברוב ענוותנותו ביטל את הדברים, וביקש שלא ישוחחו על כך."

לרגל שמונים שנה להסתלקותו של הרבי הקדוש רבי אברהם אלימלך בן הרה"ק רבי ישראל מקארלין. הרבי נהרג על קידוש ה' בשנות הזעם והיאראצייט נקבע ליום י"ד חשוון. הי"ד, זיע"א ועכ"א.

הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל הי"ד

ליבם של ר' ניסים ורעיתו, תושבי מושב גלילי הסמוך לעיר הקודש צפת - נשבר לרסיסים בכל פעם כשהיו מביטים בבנם שמעון המסכן.

מראהו של שמעון היה מעורר רחמים וגורר מבטי חמלה. שוכב היה שמעון כל העת רתוק למיטת נכים. ראשו שמוט הצידה, ידיו ורגליו נחים בדומיה ללא ניע, רק העיניים זזות ונעות להן מלאות עצב וכאב.

רגיל ככל הילדים נולד שמעון, קל רגליים ומהיר, מתרצץ ומדלג בעליזות. עד למחלה הקשה שכבלה את גופו הקטן בכבלי השיתוק. לכל מקום הוצרך שמעון להתנייד על גבי המיטה הגדולה והמגושמת, בסבל כל יתואר לשמעון עצמו ולהוריו האומללים.

בוקר אחד חזר ר' ניסים לביתו מתפילת שחרית ועיניו נוצצות. החיוך הקטן שנחלה בזוויות פיו בישר על ישועה קרובה לבוא. ניסים נכנס בסערה לבית והכריז בחגיגות:

"זה עתה הגיע לאיזורנו הרבי הקדוש מקארלין! מלאך אלוקים פה קדוש אשר כל היוצא ממנו יתקיים וייעשה. אני ושמעון יוצאים לצפת, ניסע יחדיו ונתברך מפי הצדיק!" קולו נרגש וניתן היה לשמוע בו רגשי תקווה ברורים.

במאמץ רב וסוּחַס כוחות ובמשך שעה ארוכה, עמל ניסים לשאת את שמעון עד לעגלה הרתומה לחמור, שעמדה בחצר הבית. הוא קשר את מיטתו של שמעון בקשרי קשרים ובחבלים מסתלסלים, כדי שתעמוד המיטה ביציבות בטלטולי הדרך, להקל מעל שמעון המסכן את קושי המסע המפרך.

לאחר שעות ספורות של נסיעה, נראו פסגותיה של צפת עיר הקודש. ניסים האיץ בחמורו, ועד מהרה היו הם בין מבואותיה הצרים של צפת הקדושה. לאחר בירור קצר אצל עובדי אורח הופנו השניים אל מקומו של הרבי הקדוש רבי אברהם אלימלך.

היטב הבינו כולם, ולא היו צריכים להסבר, לשם מה עושים האב ובנו המשותק את דרכם המייגעת אל הצדיק.

רך מזג ורחום, ואוהבם של ישראל בכל נפשו היה הרבי הקדוש, ובכל פעם כאשר הגיע לאוזניו צערו של יהודי היה הדבר מסב לו צער עמוק וייסורים של ממש. עיניו הזכות של הרבי הביטו ברוך בניסים ובבנו שמעון השרוע במיטת חוליו, ולמראה פניו הקדושות והרחמניות של הרבי, לא יכל ניסים שלא לפרוץ בבכי חסר מעצורים:

"רבי קדוש! שמעון בני משותק כבר שנים רבות. הוא כל כך סובל!"

חידת השבוע

ילדי רבנו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: איזה נס התרחש עם הנער שמעון, ובזכותו של מי? ומה זה קשור ל'ימים אלו'?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחגי לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגורל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלוח עד יום ראשון פרשת וירא.

הזוכים בהגרלה

פרשת וילך: משפחת קרישבסקי, ביתר עילית
פרשת האזינו: מאיר רוטנברג, צפת
פרשת בראשית: אלחנן דוד אמסלם, ירושלים

אוצרות ומשגים

מן החזר, וזאת מפנין שברצונו לערף מחדש את סדר ה'סדרה' לנפטר.

שעה ארפה התעכב הרבי בחדר, ולאחריה הודיע פי נתן לצאת להלוויה. וכך יצאה בשנית הלוויה החיט ברחובות העירה לעבר בית העלמין.

אבל גם משהגיעו לבית העלמין לא שקט רבי שלמה. כמו ידיו ערף הרבי הקדוש את סדר הקבורה, מראשיתו ועד סיומו.

בתם כל המעמד, וכאשר הנפטר היה טמון כראוי, נטל הרבי מקל עץ, ולעיני כל הנוכחים התמהים תג עגול סביב הקבר הטרי.

דבר זה, וכן כל שאר התעסקותו של רבנו עם החיט שנפטר - היה לפלא גדול בעיני כל הקהל.

אולם עד מהרה התבררו הדברים. וזאת בעקבות החלום המסעיר - עליו נספר בעז"ה בשבוע הבא.

נכון לעתה, המלחמה הסוערת באוקראינה עדיין נמשכת במלוא עוזה. אולם כפי שכבר כתבנו וחזרנו וכתבנו - לודמיר ניצבת כמו באי של שלוה ורוגע בעין הסערה, והחיים בה מתנהלים כבשגרה.

בזמן האחרון, לנוכח ההתקפות האדירות, קיים כמעט בכל ערי הסביבה מחסור באספקת החשמל. אולם פלא גדול הוא כי בלודמיר, עירו של הצדיק, זרם החשמל לא פסק ולו אף לרגע אחד.

ועל אף שבכל מקום שגרתי בעולם וגם בארץ ישראל מתרחשות לעיתים

